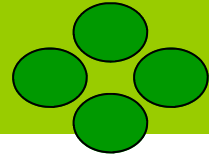

KREUZE

Nummer 38
juli 2012

Westerehmen
(Boerderij Henk Helmantel)

Verhoalen

gedichten

verskes

rondzendbraif

of

www.kreuzekeuze.nl

nijs

in t Grunnegs

KREUZE nummer 38

7e joargang

redaksie: Tekst: Bert Wijnholds

Opmaak: Henk de Weerd

Redaksieadres: Atensheerd 114
37 TE Groningen
tel. 050 8517804

Stroombraifkes:

bert@kreuzekeuze.nl

henk@kreuzekeuze.nl

Vrij rond te sturen; nait zo mor wat overnemen van schriefster/schriever

Op de webstee www.kreuzekeuze.nl
Kin je dizze en de veurege òfleverns vinden.
Binnenhoalen en oetprinten kin doar ook.

Ook t NIJS wordt doar deurlopend biehouden.

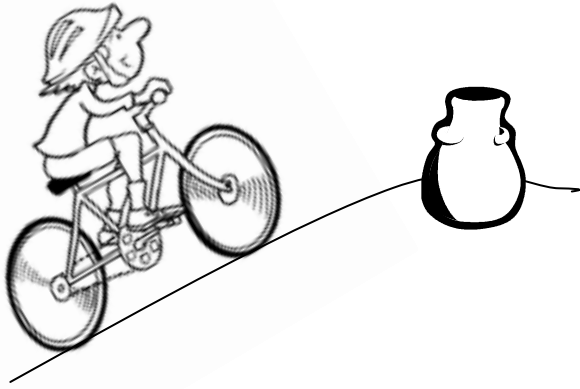
As je wat veur dij rubriek hebben, stuur t mor noar ons tou.

KREUZE 39 komt oet begun november
Biedroagen kin j'opsturen tot
24 oktober 2012

INHOLD :

Mien leste krummels - Erik van der Veen	3, 4
Mien Opoe – Cor Uildriks	4
De dood van Vera Reker - Jan Huttinga	5, 6
Vot peerd...! - Klaas van Zonneveld	7
Gedichten - Joop Klompjen, Cor Uildriks	7
Ain dikke deugnait- Roel Sanders	8, 9
Berkellaand- Nane van der Molen	9
Noamvalen Jan Sleumer	10
Kees en Herman - Jan Hoiting	11
Utopie ? - Jil Wildenga	11
Goudkeurd - Bé Kuipers	12, 13
Miemeroatsie van t leven - Jil Wildenga	13
Opoes eerbaaien - Cor Uildriks	14
Olburgen - Nane van der Molen	14
Grenzen,..... - George Petzinger	15
Klokke Roeland- Klaas van Zonneveld	16
Wachtkoamer- Bert Wijnholds	17
Vot goan - Nane van der Molen	17
Jong en wolf - Nane van der Molen	17
Stille wotters, daipe gronden - Harbert Schutte	18
Berend wacht nait - Bert Wijnholds	18, 19
Weep en Jupiter - Nane van der Molen	19
Olle ideeën - Joyce Bodewes	20
Besloagen - Henk de Weerd	20
Rugklacht ien..... - Jan Sleumer	21

Mien leste krummels

Vrijdag, de leste dag van de vekansie. Benoam n dag van t klevaaiern van de kovver, n huver veur n lange riegoe auto's bie de grins, n beetje schoavern deur t dörp, de reken van t kefee liek moaken. En t belangriekste: Is mie niks ontommen? n Leste dag: aigenliek is t aaltied n schietdag. n Dag zunder oogmaark!

Mit de bedoulen om mien fietse te himmeltjen, gingel ik noar de kelder van t hotel. Twievel sloept in mien hazzens. Buten is t schier weer, k heb stieve spieren en k bin wummelg. Ik kiek noar mien fietse, t liekt net asof e mie nuigd. Radjes boester ik weeromme noar de koamer. 'Nou al kloar,' heurt as t geluud van n kenon bie t begun van n marathon. Eer k mien schuldgevuil wil beduzzeln mit de vroage: 'Staait ter veur vandoage nog wat op stoapel?' heur k: 'Goa mor.' Angela: mien eerste laifde. De vraauw in mien bestoan: schier, routerg, eerlek, traauw en zörgzoam. Ik heb heur joarenlaank op n voutstok ploatst, k stoa der endelk noast. Laange tied bin k heur zörgenkind west: mit tot tiene tellen haar k veul muite, t war onwereg in de kop. Sums vervluik ik heur, as ze n onverdachts bestel het. Woarschienlek is t n onderdail van mannelk hoantjesgedrag. n Leven zunder heur kin k mie nait veurdoktern, k wins dat ons Laimeneer mie t eerst hoalt.

Zo, genog emootsie en gejeuzel, woar war k bleven? Ik goa bozzeln op de Passo Umbrail, d' hoogste baarge in t aaltied luchtege, hartelke Zwitserlaand. t Begun van de klim is makkelk, k vuil mie de 'Kaaizer van d'Alpen.' De sunne schient en de locht is blaauw. Vree doalt dele in t liggoam en langs de baargwand slentert 'Mien toentje' zok omhoog. Zel k mitdoun aan 'Idols'? Ze binnen nog aaltied op zuik noar n nije Roef. Langs de kaande van de weg sjaauwen twij her-

ders. Ze kieken mie gloepsk aan en mit n vinger wiezen ze op de steern. De schoapen binnen baange veur Ede Staal! Ik nim t besloet om te stoppen mit lellen.

n Stok weg vol mit groes, stainen en zaand dut mie in t jechtege leven terogge kommen. Verdamme, Zwitserlaand, ain van de riekste laanden in de wereld, het persies op dit stee, woar ik aan t fietsen bin, gain asfaalt legd!

Herinnerns aan vrouger, n kiekkaaste mit kleur war n dreum, schaiten deur de kop. Coppi, Bartali, de beste Italioanse wielrenners dij der west binnen. Ze swaiten op dezulfde baarge. Niks gain gedwèlm: de baanden om t lief knupt en zörg veur t materiaol war der nait. Ars kars mars de baarge op! As ons Laimeneer echt bestaait, din wil k op dit mement: meters vrizze snij, n poeste wind, n swaartwidde wereld, n gammele pokkel en n goie fotograaf. Gliek as mien helden uut t vleden wil k ook òfzain!

Nog fiefteg meter, din bin k op de top van de Passo Umbrail. Ik roek miezulf, ik kaain noar n goarkeuken woar stimstamp mit extroa siepels op de koarde staait. In de wiede zai k de Passo dello Stelvio. De baarge doagt mie uut. 'Tou mor, nait taimeln, nog mor n kilometer of vare klimmen. Bist n schieterd Erik, bie mie duurst t nait!' Passo dello Stelvio, as je t rap nuimen, dinken je aan n lekker glas wien. Zuit van smoak en rollend over de blèrre.

Zo schier as de noam is, zo graauw en groeterg is de klim. Passo dello Stelvio, vaar weke leden haar k n schietdag op dizze baarge. k Heb t gevuil dat ik thuuskom: mien swoare pokkel wordt n vijaand, zeerte speult op en de glimmers worden nat.

Endelk, n bome mit wat schare. Ik nuzzel mie op n rotse, k bölk wat locht uut de longen, k loat n vrizze wind en k stuur n sms noar Rein.

Rein, drij joar leden zag k hom veur t eerst tiedens n vekansie in de Dolomieten. Hai kin wel n bruier van mie wezen: eerlek, stiefkopt en dezulfde meroakels. Veureg joar heb k twij weke mit hom deur d'Alpen jagd. Fattien doagen laank laggen, zoepen en maaljoagen. Hai is n minne sloaper, voak sluip e mor n poar uur. Tiedens t eten haar e t aaltied over n kloare moane dij e d'haile nacht zain het. t War mien lichtmoan, dij deur t verschoeven van mien dekbèrre, de gaan-

ze nacht in zien glimmers stroalde.

Radjes krieg k n sms terogge: t Liggoam kin meer as de gaist! Geliek het e. Passo dello Stelvio, ik kom deraan!

De leste kilometers binnen n hel op twij roadens: der hangt n dikke buuk onder mien fietsshirt. n Nijmoodse fietse van carbon, zulf fieftien kilo te swoar. Op n hongerkaamp, meer trainen, t zel wel. Nog n poar meter, k zai de gedenkstaine veur Fausto Coppi. De strödde drokt mie d'haals tou!

Ik vuil mie n waike törf in mien widde boksem en roze fietsshirt. Aigen schuld, k heb d'inzeggen van mien zeun in de wind slagd. Ik zuik verschoel, rap schait ik t kefee in. Gelokkeg, op t stee van vaar weke leden zit gainain, de lelke twijling lopt ook nog in de bedainen. Kniezend goa k zitten, k dink aan n uitsproak van n kerel op t waark: 'Dij vraauw is zo lelk, doar wil nog gain ieme op plakken blieven.' In n kefee op de Passo dello Stelvio aan t waark dinken! Wil k zo groag op huus aan?

Ik komdaaier n kop kovvie, t smoakt nait, t is joegelwotter. k Begun te prakkezaiern over goie kovvie. Kovvie mit Buisman, d'haile dag porrelmorreln op n trefie, op n olderwets fornuus van Etna. Buisman, n begozzelde grienderd, riek worden deur t krinzeln van n aander. Goie kovvie: t war kovvie van mien grootmoeke! Zes joar leden is ze uut tied kommen. Ik mis heur. n Troane vaalt op t toavelklaid, de twijling lagt mie oet. Ik betoal de kovvie en k goa de fietse mor es zuiken. De fietse as morfine tegen de piene!

Bie t gemak van t kefee bekiek ik swaartwilde plaatjes en olde wielershirts.

Ik nim öfschaaid van de Passo Gavia, Passo Umbraail, Passo del Mortirolo en de Passo dello Stelvio: vaar vernuimde baargen in ain omgeven. In de biebel staat dat ons Laimeneer de wereld in zes doagen moakt het. Ik dink dat op dit stee t begun west het. Mien leste krummels, n urn mit grieswit poudere, mout op de Passo dello Stelvio uutstreuud worden. k Wil veur aiveg in n iezege baargwind langs n top joagen en deur n roege öfgrond roazen. Geliek aan n leven mit hoge paiken en daipe doalen.

Erik van der Veen

Mien Opoe

t Olle klokje tikt rusteg aan de muur
De waarmte komt joe in de muid
Klonje en kovvie, doar rokt het noar
Op t schoaltje op toavel ligt wat fruit

Mit veul muite komt opoe in t ind
Om met trillende haand in te schenken
"Moust der ook een koekje bie?"
Tromke staat in de zonne te blinken

Den kommen de foto's van vrouger
En opoe verteld over dai tied
Den hangen wie aalmoal aan heur lippen
Mor aalgedureg is ze wel wat kwiet

t Was haard waarken doar bie dai boer
ze hadden t slim stoer op t eerappellaand
mit hounder op stok en vroug der oet
en t zichten van t koren deden ze mit haand

"Een toompje hounder veur aaier en soep
Een gruinte toentje", zee opoe, "haar ik
Mit rebaarber, aalbeerns en Grunneger Kroon
En op de blaik ston n holten linnenrik"

Den vaalt ze stil en je zain heur denken
Denken aan de tied van weleer
Wie trekken jaas aan en geven opoe een smok
Wie goan weer op hoes aan, tot n volgende keer

Cor Uildriks

De dood van Vera Reker (16)

Vervolgverhaal van Jan Huttinga

“Eh, ais kieken wel hebben we den nog zo aal. Barbara Vink en Vera Reker.” Leste twij noamen knapten deur de koamer en ketsten aan ale kaanten tegen de muren en kwamen net zo haard weerom.

Dubbeldam haar t zain. Ester knikte ook. Marnixs pebaai-
de zien best te doun om nait
te reageren. Mor bie de baai-
de leste noamen was der wat
west. Nait te benuimen mit woorden. Zuneg aan
te zain. Mor baaident haren ze t vernomen. Ze
zaten goud. “Nou wat is joen antwoord, beste
man?”

“Stik der mor in, ik wil dit nait langer. Barbara Re-
ker en Vink. Wat mout ik mit dij noamen. Aalmoal
van minsken dij k nog nooit zain heb of sproken
heb.”

Ester Edens kwam bie t roam stoan mit n bouk.
Ze huil t noar t licht, ofdat ze t hoast nait lezen
kon.

“Kiek Harry”, zee ze. Dubbeldam was verboasd.
Dat dee ze nooit. Hom bie veurnoam nuimen.
Wat was der wel nait.

“Kiek, meneer Marnixs. Dit bouk is schreven deur
Barbara Vink. En loat ik nou waiten, dat Barbara
Vink n aander noam het. Barbara Vink is heur
nom de plume. Schier nait. *Nom de plume* is
sziek veur pseudoniem. Mor dat huif ik joe nait te
vertellen, François Delcourt.”

De man ging stoan en weer zitten.

“k Zel eefkes mien kollegoa bieproaten as je dat
nait slim vinden. Of wil je t zulf doun. Meschain
nog wel beter. Harry, meneer is n expert.”

De man luit zien kop zakken. Zien ellebogen
steunden op zien knijen. Dou hervond e zuk nog
n keer.

“Wat wil je nou mit joen slap gelul. k Wil dat je vot
goan, dat je mie mit rust loaten. Ik kin gain Bar-
bara Vink en ik kin zeker gain Vera Reker!”

t Wuir stil. t Wuir stil in olde muldershoes. Boeten
luijen koiën in n laange riego deur t graslaand. t
Waren der wel meer as zesteg, zeuventeg, docht
Ester. Woar dij nou wel nait vot kwamen. t Was n
roare gedachte, dij bie heur opkwam en haar niks

mit de gang van zoaken van doun. Twij jongens
dreven de baisten op.

“Meneer Bertil Marnixs, alias Bertil Weerdena,
alias François Delcourt. Ik bin baang dat je der
noast zitten. Ik heb vrouger goud oplet en lezen
vond ik en vind ik nog aaltied ain van de schiere
dingen. Ook bin k stoapelgek op schilderkunst en
zeker op wat joe hier aan de muur hangen heb-
ben. Bertil Marnixs is kunstschilder. François Del-
court is n gerenommeerd schriever. En Bertil
Weerdena is n leugenpuut. En...

Barbara Vink is schriefster en dij kennen wie in
doagliekse leven beter, nou nee ik mout zeggen,
konden wie in doagelkse leven beter as Vera Re-
ker. En ik duur te zeggen dat je soam ook wat
leuks hadden. En nou nait zeggen, dat t nait zo
is. Je waren soam mit heur in vekaansiehoeske
op Saandploat. Wie hebben de reken zain. Je
hadden wat mit heur. Vera Reker is n bekende
van joe. En nou gain zuide proat meer, Ik wait t!
Ik wait t, omreden dat Vera Reker doar op ain
van joen schilderijen staait. En as we zuiken
goan, den kommen wie vast nog wel schetsbou-
ken tegen en aans wat, woardat ze ook op
staait.”

“t Is wel goud, hòl mor op”, fluusterde Bertil Mar-
nixs.

t Was al wel kovvietied, dou t koppel weer op t
buro was aanderdoags. Bertil Marnixs was guster
toch trankiel mit goan en haar der in n cel nog ais
n nachtje over sloapen. Ester schreef op t widge
bord de noam en tounoam van de man dij ze
mitnomen haren. Bertil Marnixs. t Stond der
swaart op wit. Ze wuir der bliedeg van. Dat heur-
de nait zo, omreden dat emootsies niks van doun
haren mit dit waark. En toch maggelde ze n sirkel
om de noam.

“Wie willen ook nog ais in zien hoes kieken en
snuustern”, zee ze tegen Dubbeldam.

Dubbeldam knorde wat van achter zien buro en
las deur. Blad noa blad.

“Vannommerdag kin dat wel”, zee e. “Ik wil aan t
figuurzoagen. Mooie schiere patronen wil ik fi-
guurzoagen. Meneer Marnixs het ons n bult te
vertellen.”

“Ik heb nog wat muite mit de tied”, zee Ester.

“t Is vandoag. En guster was t guster, n dag veur
vandoag. Mörgeen komt der aan.” Ester Edens luit
heur kollegoa plazen. Ze ston te prakkezaaiern
veur t bord en begon n soort van moandkalender
te moaken. Ze begon mit december. Doar
schreef ze twij noamen achter. Bertil Marnixs en
Vera Reker. Bie feberwoarie kwam de noam van
Bertil Marnixs te stoan. Bie augustus schreef ze
Vera Reker.

“Wanneer is dij vraauw Maria Sofie aigenlieks oet
tied kommen?”

Dubbeldam luip noar t buro van Flipje en hoalde n sedel oet n map. “Ze kwam in oktober lestleden in t hospice, doarveur haar ze in heur aigen woonderij legen. In oktober vond de arts t beter, dat ze noar t hospice ging. Doar het ze legen tot meert. Dou is ze overleden.”

Achter meert schreef Ester Edens de noam van Maria Sofia Langqvist.

Dou zette ze bie Vera Reker en Maria n kruuske achter de noam.

“Bist kloar mit dien kleurplaat”, zee Dubbeldam. “k Wait t wel jong, mor ik mout dingen veur mie zain en as ik dit dou, den kin k t aalmoal beter overzain.”

Dubbeldam huil zien scholders op. Zo haar elk zien maneuveld. “Ik neem Flipje mit as ik mit meener Marnixs aan de babbel goa.”

“Ik wil dommit nog ais kieken bie de grode kunstenoar zien hoes.”

Zo verstreek de tied mit schrieverij en prakkezaaierderij over t geval Vera Reker.

Bonte Weerdena ston achter t hoes en haar n grode widde laange onderboksem in zien vlagemast hesen. As eerbetoon aan zien achterbuurman, dij mitnomen was deur plietsie. Hai kon de man nait stoan, ook al haar Marnixs hom niks doan. Weerdena mog groag nittjen en doar kon de kunstenoar nait tegen. De tougang over de ree was vrij, dat kon n klaain kind bedenken. Mor de krullebol was der mit botter en sukker ingoan. En doar haar Bonte Weerdena zien slinger aan. Dou Ester Edens veurbie ree, stak e haand op. n Schiere vraauw, docht Bonte. n Schiere vraauw. Veuls te jong, mor toch n schiere vraauw.

Ester hobbelde over de zandloan noar t hoes van Bertil Marnixs. Dat was gain pretje, omreden dat ze neudeg mos. Ze was veur t vertrek van t buro nog west, mor t was weer slim vandoag. Elk hobbeltje, hou klaain ook, dee heur zeer in t lief.

Eefkes overwoog ze om te stoppen en om t achter de vlederstroeken te doun. Mor dat gunde ze Bonte Weerdena ook nait. En noa de verhoalen van Dubbeldam over t interieur, was ze bie hom ook nait stopt. Nog eefkes en den kon ze bie t hoes van Marnixs heur plas wel kwiet.

Dou ze oetstapte ston ze oog in oog mit n vraauw. “Oh mevraauw, mevraauw, mag ik hier wel eefkes noar toilet?” Dat was van de nood n deugd moaken, docht ze. Ze haar gain enkel recht om hier binnen te goan. Mor sums mout n minsk ook wat geluk hebben.

Noa de sanitaire stop, dwoalde ze deur t hoes op zuik noar d'oardeghe vraauw. Ze haar gain idee woar dij was en wat dij hier dee. Nou kon ze wel eefkes n beter beeld kriegien van de zaak. Dou ze mit slag oet roam keek, zag ze dat de vraauw op

kop in toen stond. Ze haar blikboar gain hoast mit heur verziende. Ze keek rond in n aander koamer. Hier was ze guster nait west. Ook hier hingien schilderijen. Dizze man was n begoafde schilder. Hai zag kaans om mit lichte heldere penseelstreken n beeld te vangen. As je stoef op veurstellen stoan gingen, was t n hoop vaarf en geklodder. Ging je der n poar meter vanof stoan, den kwam as bie toverslag t beeld teverschien. Ze vond t meroakel mooi. In gedachten haar ze in heur aigen hoes aal n plekje reserveerd veur n landschop van anderhaalf bie n meter. Dat zol nog ais mooi wezen. Ze dwoalde deur t hoes en kwam in n waarkploats. Hier was Marnixs aan t schildern. Vief schildersezels stonden hinter en twinter deur de grode lichte roemte. De man waarkte aan vief schilderijen tegeliek. Drij landschappen en twij portretten zag Ester. n Schier indeloos koolzoadveld, n leeg landschap mit kromgewaaide bomen. Aine mit grode lompe koi en in n kaamp gruun laand mit doezenden peerdebloumen. En den was der de noordelke kaant van Saandplaat. Dizze zol ook mooi lieken bie heur thoes aan muur, docht ze. En den keek ze recht in gezicht van Vera Reker. Vera Reker schilderd veur n roam. t Roam stond open en der was oetzicht op de zee. Heur zee. De zee van heur jeugd. Ze zuchtte daip. In n loa vond ze zeker twinteg tot viefentwinteg taikens en schetsen van Vera Reker. Marnixs mos nou nait meer zeggen, dat e nog nooit heurd haar van dizze vraauw.

Zo dwoalde ze deur t atelier en bekeek de honderden kwasten en blikken vaarf. De tuben mit zoveul verschillende kleuren, dat t heur doezelde veur ogen.

In n houkje bedekt mit lappen en aander onduidelk spul zag ze n waarktoavel stoan. t Was vrouger n eettoavel west, aine mit allure. Schiere bolpoten en moakt van swoar aikenholt. Ester Edens heur aandacht wuir trokken deur n klaain dinsegheidje. Ze drukte wat van de lappen overzied en zag n laptop. Ze huil meer lappen en polten overzied en zag n deus.

“Dus toch!”, zee ze.

“Wat is der dus toch?”, zee de vraauw.

Ester stond stief oet van schrik.

Ze vuilde zuk betrapt. Ze haar hier gain zoaken. Elke hoar ston heur verkeerd op t lief.

“Man, ik bin op zuik noar joe. Kom ik heb kovvie kloar. Den kennen we n piepke proaten. Is t aalmoal lukt?”

Jan Huttinga

Vot peerd...!

Vandoage, de 19e juli 2012 las ik n berichtje in t Dagblad van het Noorden over n olle kerel, dij ze asnog oppakt hebben veur oorlogsmisdoaden! Dat is de twijde al weer van de weke.. Aine is 97 en d'aander 91!

Het dat nog nut, vrog ik mie òf? En den.., even loater:.. joa, wis! Zai hebben heur straf ontlopen en dat ken nait!

Mien herinnerns goan weer trogge in de tied.

k Was n joar of zesse, ducht mie en ik was gern bie boeren. Mainstied bie Hinderk Boer, mor ook voak n moal bie Jan Luung op Nijtap. Hai haar net n sedel kregen, dat e zien peerd inlevern mos (zoas ik mie herinner, haar e dij soam mit Hinderk). n Mooi, staark peerd! n Broene mit n bles! Ik mog der soms op rieden! Zunder zoadel..... striedewiets der zo op!

Ik vroug hom, of ik mit mog. Dat was hom goud en zo togen wie dij dunderdag soam op t peerd zittend noar Roon.

Der wazzen wel vatteg boeren mit heur peerd. k Heb mie ogen oet kop keken en woarschienlek òfvraagd, wat of dij Movven mit zoveul peerden mozzen. k Haar ook ja nog gain verstand!

Luung kreeg te heuren, wat of e aal doun mos... In looppas deur d'Herestroat tot aan de Raiffeisenbank en den weer trogge. Wat n pracht gezicht, aal dij peerden en wat laipen ze aal mooi! Dou dat achter rogge was, kreeg e te heuren, dat t peerd goudkeurd was en dat e wel òfraizen kon! Gain dubbeltje kreeg e! En dat veur zo'n mooi peerd! Ik was des duvels! Kon al nooit tegen onrecht..... en dit sloug veur mie ales! Hou mouten ie t heu nou binnen hoalen? En plougen? En de mizze over t laand brengen?

k Wait nait of k der antwoord op kregen heb van Luung. Wel zai k hom in mien herinnerns nog mit kop noar beneden lopen en rooie buusdouk aalgedureg aan d'ogen!

Sikkom zeuventeg joar loater wor je der weer aan herinnerd, deur n stokje in t Nijsblad van t Noorden.... (sorry: Dagblad van t Noorden). Zellen wie baide t zulfde docht hebben bie t noar hoes goan?:

VOT PEERD...!

Klaas van Zonneveld

Per ongeluk

Vandoag stapte ik per ongeluk

Op de verkeerde traain

Mor t wicht schuun tegen mie over was n stuk

Dat haar k in n oogopslag wel zain

Dus aiglieks was t perrongeluk

Joop Klompjen

Wever

Hail boudel ien toes

Och, Heere mien tied

Ik bin n wever

Verwaard roakt

En droad wel ains kwiet

Joop Klompjen

Schommelstoul

Op zolder bie ons opoe

Doar ston n hail ol stoul

En as je der in zitten gingen

Den gaf dat n roar gevuil

Dai stoule dai bewoog

Noar veur en den noar achter

t Was ja ook een schommelstoul

Hail haard of juist wat zachter

Mien opa zat der altied in

Stief van de rummetiek

Veurzichtig ging hai op en deel

Mit in zien mondhok een piep

Ik zat den bie hom op knij

Hai was mien staarke peerd

Mor dou inain was stoule leeg

Mien opa was nou bie oom Geert

Ik stoa op zolder bie mien opoe

En dai stoul staat in n houk

Verrek zag ik hom nou bewegen?

Kin nait, t is een dichtsloagen bouk

Cor Uildriks

Ain dikke deugnait

Man zegt wel ais: "Hou older hou gekker!"

Dat geldt vanzölfs nait veur elkenaine, mor paardie lu hebben aaltied wat ommaans. Zoas sommege lu aaid 'lag aan t gat' hangen hebben, luip Hinnerk op ondeugde. Kon t op zien older zölfs nog nait loaten. Meschain omreden dat e din nog meer tied har veur zokse fiebeldekinten. Hinnerk Bartels was der n sprekend veur-

beeld van. In zien jonge joaren was t aaltied al n kurendriever west.

As Hinnerk in buurde was, mos je joe woaren. Woater in stevels of klompen en n bult hobeleko meer. Elks was der, deur ervoarens wies worren, wel op bedocht, mor elke raaize har dij vint je weer bie de poot. Veuraal bie winterdag göng t er soam mit n koppel ainspaanjers paartieds roar om weg. Zo haren ze n laang dik hoarentaauw aan hoanebaalk van schure knupt. Omstebeurt pebaarden ze zo rad meuglek baalke aan te roaken. t Dee der in aanvang wel wat tou, mor goandeweg kregen ze slag niver te pakken. Hinnerk zat noa n zetje al in n poep en n scheet striedewieds boven op baalke en loerde om zoch tou, wat of e nou es doun kon. Noaber Rieks ston n moal haalfweg n leeg heuvak rond te kieken of e Hinnerk, dij bie zien vraauw Anna ja in schure wezen mos, ok zag. Hinnerk har hom al laank in t snötje, mor wachtte ziens kaans öf. Inain kreeg Rieks n stroal waarm woater op zien hazzens. Verhilderd keek e om zoch tou en omhoog en kreeg dij onterik in de smiezen dij braidoet op baalke zat, mit zien snobbeltje boeten board. Doader van t ongemak zat hom kniezend oet te laggen. Potverdikkeme, Rieks wis nait hou rad e under dij does vandoan en op koustaalgang komen mos, om kop under kroane te holden van dij gevolgen hai zoch van dij viezegheid ontdoun kon. Intied schold e zien noaber haals meer as vol.

Dou kust weer vaaleg was, roetste Hinnerk weer omdeel. Het zoch komende uren nog wat roemd, aleer dij lummel zien snoetwaark weer zain luit. Kon der ja niks aan doun, dat e inain zo neudeg mos, pebaarde hai Rieks van zien onschuld te overtugen. Ja, ja! Zel wel zo wezen! t Bewies lag der al weer. Dij kurendriever kon je veur gain meter vertraauwen.

Hinnerk boerde hail niver. Dee t waark mit enkeld ain peerd, ploug, egge en cullivoater. n Poar wupkoaren, woagens op luchtbaanden en wat klaain

raive wazzen zien grötste investerens. Was mit recht n 'ainpeerdsboerke'. As haile familie mithölp was der nog wel n goie stuver te verdainen. Under Sicco Mansholt kwam roup om aalsmor grote bedrieven. Ruilverkoaveln mos de klaainste bedriefkes oproemen en soamenvougen tot n rendoabeler.

Bartels bedaankte doar stichtlek veur. Op zien older zoch nog dik in de schulden steken, nee doar mozzen ze mor n aander veur zuiken. Hinnerk stak kop nait meer in strobbe. Was t leven veuralsnog nog lange nait zat. Huil der subiet mit op. Ezeln har e al zat doan. Zien opvolger wer waarknemer bie Boerenlainbaank, aans kon e zien investerens ja nait betoalen. Hinnerk wol t swait best stromen loaten, mor nait om baank nog rieker te moaken. As e groter boeren wol, was dat ja zien veurlaand en dat zag e nait meer zitten.

Ok n aander buurjong kon over zien maaljoagerij mitproaten. Dou Hinnerk drok dounde was op n öfgroasd stok gruinlaand achterbleven kouflaren te wiederwaaiern, vruig Geert van Annie Wortel – omreden je heur aaltied as n kniene mit worrels reur zagen - hom of der ok stroom op t schrikkel-droad ston. "Moust mor evenpies vuilen mien jong", was t antwoord op zien vroage. "Din vuilst t ja votlandelk. Mor k leuf t nait". Hinnerk kreeg droad mit baaide voesten. Gaf niks om twaalf volt en har boetendes stevels aan. "Kom mor hier", zee e tegen Geert: "Hol mien haand mor vaast. Ik duur t ja ok en k vuil hailemoal niks". Geert luit zoch overtugen en greep noaber bie haand, dij hom goud vaasthuil en dou t droad pakde. Wat göng t jong aan! t Jong blërde as n swien dij keeld wer. Hoelend is e op hoes aan goan. Hinnerk har der zien slinger aan. "Is meroakels tegen rimmietek", ruip e Geert nog noa.

Vijkoo plu wissen ok, dat je op je tellen verdocht wezen mozzen, aans har dij vint je weer veur t zootje. Wizzen aiglieks nooit of je op zien wieze - of was t onwieze – proat ingoan mozzen. Was nait gemain, moar wanneer e aine bie t bain kriegen kon, zol e t veurzekers nooit loaten. Jeude Tieks kon der over mitproaten. Kwam veur n enter dij Hinnerk verkopen wol. Vanzölfs wol koopman hom wel evenpies aan t lopen zain en verwachtte dat Hinnerk heur droagen luit. "Vuil die ains veur de kop", zee boer, "dou t zölf mor, hest der ja ok belang bie. k Zel mie veur die in t swait joagen loaten!" Wol t peerd wel kwiet, mor luip hom aans nait in wege. Gras haar e veur t kaauwen. Kon allent mor gruien, net as vroagpries. Peerd zat hom nait op rogge. Aansom paasde hom beter, pebaarde blikboar lolleg te wezen. Zo groag of nait. Hinnerk wol weer aan t waark.

Hou jeude ok soebadde, man mos der zölf aan leuven. Kreeg t jonge peerd aan t helster en stapde der langzaam mit vot. Dat was aans nait noar t zin van Hinnerk. Flikde t peerd op schoft. Dij luit t zoch nait aangelegen, schrok en wol der oetnaaien. Aarme Tieks nam e in loop mit. Man, man wat n boudel! Kerel ruip van: "Ho en stop" en nog n haileboel meer, dat nait in t woordenbouk staait. t Droavende peerd lösloaten was Tieks zien eer te noa, mor mensen nog aan tou, wat kinnen vief minuten din lange duren. Hinnerk snapde bie God nait, hou t meuglek was, dat dat ovregens zo makkelke daaier t op n roemen zet har. Mit n stoalen smoel zee e dat t hom verschrikkelk muide, mor prees hom dat e t zo nuver vaastholden har en zoch op bain holden har. Der haren ja wel ongelukken beuren kind. Harregat, je mossen der ja nait aan denken. Stak koopman ongemaarkt nog n dikke vere in t gat. Dij kwam aans pokkelwoater tekört. Swaitte as n otter. Mos in toukomst wel wat aan zien gestel doun. Was volsloagen boeten oasem. Poestend en stinnend was e noa zien 'loopke' mit t peerd weer aan sjoeken kommen. Zedde zoch n zet in underwale om oet te bloazen en weer bie stem te komen. Har van dizze enter votdoadelk zien bekomst. Luip hom woarschienlek te haard, den Tieks het van koop òfzain.

Dou Hinnerk Bartels in vaarenzesteg van boerenploatse òf göng, omreden dat e gain opvolger har en de ruilverkoaveln hom beheurlek op hoed zat, mos e tot zien penzioun aander waark zuiken. "Wolst nou aarbaaider worren?", wer der deur paardie lu wat snerend vragd.

"Och", zee Hinnerk der overhin, "of k nou aarbaider bin bie miezölf of bie n aander is ja ain pot nat. Waarken mout n mens overaal. Allain huif k dolkies nait meer zo haard te ezeln as k doan heb." n Blaauwe moandag het e op n stainfriebrikje waarkt, tot dij aan de latten göng. Thoeszitten was niks veur hom. n Weke loater kon e aan slag bie Marko/Mark in Veendam. Veureerst het e kat wat oet bome keken, mor t duurde nait lange of ain van de waarknemers oet zien plouge was de pineut.

Hans was n dikke proatjesboksem, dij in Hinnerks ogen best n leske broeken kon. Thoes het e op n mörgen in t hounderhof n vrizze tuutaai under n hènne vothoald, verzichteg in pampier wikkeld en mitnomen in n deuske. Veur oldert zag e kaans t aai in trommelke van Hans te movveln. Dou t volk aan t schafften sluij, dee Hans t tromke open en was slim verguld mit geboar van de vraauw. "Mout je ais kieken", snakde hai, "hou goud t wief veur mie zörgt". Kreeg t haardkookde tuutaai en tikde t op raande. t Aai spadde oet nkander en aal zien stoede zat under t geel en wit. Laimeneer het dij raaize n bult noar t heufd

kregen, woar Hai part noch dail aan har. Hinnerk het Hans 'genereus' traktaaierd van zien aigen vouer. Zo was e ja ok wel weer.

Roel Sanders

Berkellaand

Even oetbloastied en
op raais noar t zuden
bleven wie wat hangen
ien ol Achterhouk

Reurlse Pompedoagen
en Beltrumse boerenfeesten
veul was der van doun doar
ien leste week van julimoand

Wie fietsten der hail wat
òf, genoten volop van
laand mit stille dörpkjes
en soms n lutje vestingstad

Stoken der ook nog wel wat op
zuks as ien hoeske van Spillemans
Trokken wieder mor besloten
weerom te kommen noar Berkellaand

Nane van der Molen

Noamvalen (vervolg)

t Verst is t "òfslietensproces" van noamvalen deurgoan ien t Oafrikoans, ien t Engels en ien Skandinavische toalen; dizze toalen kennen nait veul of gain verboegens (noamvalen) en vervougens meer.

Van de zogenoamde 'synthetische' structuur is wel veul bewoerd bleven ien t Duuts en nog meer ien Baltische (Lets en Litouws) en Sloavische toalen (bev. Russisch, Pools).

Ien heur gedicht *Les* het de beroemde Poolse dichteres **Wisława Szymborska** op n ironische, kurege menaaiër lezzen ien t verboegen en ien filosofie aan nkander knuupt.

Les

Wel wat Keuneg Alexander hakte mit-wel mit-wat
mit t sweerd wel wat de gordioanse knup deur.
Dat waas nait eerder bie-wel bie-wat bie ain opkommen.

Waren n honderd filosofen, mor gain ain dij hom ontknupt haar.
Gain wonder dat dij heur nou ien n houkje verschoelen.
Soldoaterij greep heur bie de board,
Bie heur grieze trillende sikboattjes,
En wel-wat t laggen baarstte lös.

Genog. Keuneg kuurde deur zien helmbos,
klom op zien peerd, ging op pad.
En achter hom mit trompetknidders en tromrovvels
trok wel wat t leger dij beston oet-wel oet-wat oet knupkes
op noar-wel noar-wat noar n veldslag.

Pools-Nederlandse vertoaler Gerard Rasch het n aander oplözzen zocht veur t vertoalprobleem van Szymborska's spultje mit verboegens ien t Pools. Ook t Nederlands kent ja gain woordverboegens.

Onderwerp Koning Alexander hakte *bijwoordelijke bepaling* met zijn zwaard *lijdend voorwerp* de gordioanse knoop door. Etc.

Doarbie valen vroagen vot dij Poolse leerlingen leren te stellen om te bepoalen welke noamvaal t is. En der bennen ook nog aander verschillen tussen t Nederlands en t Pools bie t ontleden van zinsdailen. *Mit zien sweerd* is ien t Pools gain biewoordelieke bepoalen, mor n instrumentoales (5e noamvaal ien t Pools).

Jan Sleumer

Kees en Herman

Kees en Herman wörden op n middag van drij tot vaaiër op surveillance stuurd. Of ze t zuden van Stad mor ais in de goaten holden wollen. Zie warren baaide aannomen bie de plietsie, dou postuur en liggoamelke kracht belangrieker warren as n helder verstand. Nait dat ze dom warren, nee, mor um non te zeggen: Wat n stel loze kirrels... nee, dat zeker nait. Groot en swoar, dat wel. Zie luipen al tegen de sesteg en warren der aiglieks wel n beetje kloar mit. De Volkswaagen Kever, veur dij tied toch n toamelk roeme auto, was oardeg vol mit dizze twij grode kirrels. Op de Verlengde Hereweg draaide Kees d'auto woaraargens achteroet n inrit in. Motor oet en de roamen dicht. Wachten tot t tied was um weer noar t bero te rieden.

Kees har nog mor n poar moanden zien riebewies en vuilde zuk nog nait zo zeker in t verkeer. Doar kwam e ook eerliek veur oet. "Zo lang ik stil stoa, overkomp mie der niks".

t Vuil heur noa n zet op dat t misteg begunde te worden. Slim misteg zölfs.

En t vuil Kees ook op dat der gain hond veurbie kwam dij de lichten van zien auto aandoan har. Onverantwoordelk gedrag. Dat zee e ook tegen Herman.

Non wol t touval dat Herman dizze moand nog hoast gain bekeurens oetschreven har, terwiël dat toch min of meer wel van hum verwacht wör. Hai von t aaltied swoar um lu in d'ogen te kieken en heur mit n bonne geld of te troggeln. Teminent zo vuilde hai dat. Herman zag hier n mooie kans um zien aantal van dizze moand wat op te joagen: Gewoon ale kentaikens opschrijven van d'auto's dij zunder licht veurbie kwammen. Kön e loater gewoon n perses-verboal moaken. Lu kregen dan gewoon bericht over de post. Hail makkelk en gain gedou mit lu dij ter nait mit ains warren en t hum stoer muiken.

t Leek Kees ook wel wat. Baaide kirrels trokken heur opschriebboukje tot de buutse oet en begunnen lieste te moaken: tied, kentaiken en maark van d'auto konden ze dou zo invullen. Noa n ketaaiër harren ze elk n bladziende vol schreven. Man, hier konden ze wel twij moanden mit veuroet!

Dou t tied was um weer noar t bero te goan, was

t zo misteg worden, dat ze de veurbie riedende auto's hoast nait meer zain konden. Loat stoa dat ze nog n kentaiken lezen konden. Deur de mobilfoon brochden ze de man op de meldkoamer op de högte.

t Was even stil tot t antwoord kwam: "Stoa joe meschain woaraargens mit d'auto in n stomerij of zuks wat?"

Nee, dat was nait zo.

"Non, kom dan mor gaauw dizze kaande op. Meschain binnen joe gewoon wat oetdreugd en binnen joe dringend aan kovvie tou".

Zie begrepen niks van de man zien geproat. Mor zie wollen wel weer trugge noar t bero. Kees vruig of Herman even boeten stoa goan wol um hum de weg weer op te helpen. Gewoon veur de vaaileghaid. Dou Herman zien deure open dee was de mist op slag verdwenen. De besloagen roeten begunnen ook weer helder te worden.

Jan Hoiting

Utopie?

Lest luip ik over stroat
Zong in miezulf n laidje
k Was zo in hemelse stoat
In mien aigen levensklaidje

k Zag de zun ondaanks de regen
k Zag de vreugd ondaanks de smaart
k Zag de minsen aller wegen
Ondaanks piene toch gelukkeg wezen

Ik zong zo blied en zunnekloar
Mit open haart en mond
Mor mien man zee: 'Dou nait zo roar'
k Vuil uut mien bèrre en op de grond.

Jil Wildenga

Goudkeurd

Ien Onderdaam gebeurde begun veurege aiw nooit wat biezuunders. Joa, mien moeke is der geboren. Mor dat was ook al gain wereldschokkende gebeurtenis, behalven veur mie zulf netuurlek. Tied ston der stil en ales lag vaast ien standenmoatschoppig van dou. t Dörp teerde nog wat op reputoatsie van veurege aiwen. t Was ooit n belangriek kruuspunt van vaaier wodderwegen. Der was dou n kantongerecht, t wodderschop haar der heur zetel, der ston n groot postkantoor en verschaaiden krougen waren der. Mor ien tied van mien moekes jeugd was t sloaperg dörp van dikke boeren, wat middenstanders en rentnaaiers mit old geld. En veul aarmoud onder aarbaidersminsen.

Der is sinds dij tied n haile bult veraanderd ien wereld, ook ien Onderdaam. Meschain wat loader as aargens aans, mor toch. Mien moeke zaag ien heur leven eerste fiets, eerste auto en eerste vlaigtuug, telefoon, radio en loader nog tv. En ze het twij wereldoorlogen mitmoakt. Tegenswoordig binnen wie der aan wend dat ales aingoaal veraandert - en ook nog al vlugger. Mor mien moeke kon der mor naauw aan wennen, veuraal op kerkelk gebied. Dij was opgruid ien n stoatische wereld, doar ales zien beslag haar en doar op t oog niks ien veraanderde. Der veraanderde vanzulf aal wat, mor hail langzaam, veur veul minsen dou nait zichtbaar. Of ze wöllen t nait zain. Ien joaren twinneg van veurege aiw kwam der ook elektriese stroom ien Onderdaam, net as ien de rest van wereld. Eerst allenneg veur stroatverlichten en veur n enkel boerenmesien. Wat loader ook bie minsen ien hoese. Prakties van t begun òf aan van t oetrollen van t elektrisiteitsnet ston der ien Onderdaam, aan t Winzumerdaip, tussen Uterdiek en Achterweg, n elektrisch verdailstation van 10.000 Volt. Gain gewoon transformoatorhoeske, mor n fikse slag groder. Ain van eersten boven Stad en zoterekend ain van oldsten. Onderdaam was dou even weer n belangriek kruuspunt, nou ien t moderne elektrisiteitsnet. Al-lain zaag men doar niks van, op wat poalen en droaden noa, t olderwetse bovengrondse net. En t

gaf ook haildaal gain bedrievghaid noadat t verdailstation baauwd was. Joa, men kon nou t licht aandoun ien hoese, n stofzoeger of n wasmesien draaien en radio speulen loaten. En dat was vanzulf ook n haile veuroetgang, mor ach, dij nije dingen wennen ook weer gaauwachteg en men keek ter loader nait meer van op.

Dij elektriese gebaauwen en klainere trafohokjes, ze stoan doar ze stoan. Mainsttied binnen ze bezied stopt achter stroekerij of stoan aargens bie n boer op t haim, voak overgruid mit rep en roet, bemaggeld van graffiti of gruin oetsloagen van mos en aalgen. Men kin der sums wat ien brommen heuren, mor aans is der niks bie te vernehmen. Ze bennen van groot belang veur soamleven van nou. Mor veul minsen waiten ins nait dat ze der bennen of woar ze veur dainen. Wat n tegenstellen, anoniem - onzichtbaar hoast - en touglieks van zo'n wezelk belang.

Mor op ainmoal kwam zo'n gebaauw oet dij anonimiteit. t Was ien t midden van joaren sesteg dou op n naacht dat verdailstation ien Onderdaam mit n doavernde klap te lucht ien vloog. Elektriese schoakelapperoaten werden vrouger isoleerd mit eulie, loader ien tied mit lucht. Dij eulie kon ien n hail enkeld geval vergazzen en bie n kortsloeten deur n luk vonkje exploderen. En dat was hier ook gebeurd. t Oerdegelke gebaauw van gewoepend beton en staaismuren klapte haildaal oet nkan-der. n Dikke braand was t gevolg. En n Egyptische duusternis tot ien verre kontrainen, Winzum, Middelsom, Bavvelt en Waarvem. Behalve dij naacht ien Onderdaam zulf, doar was t helder-ood van vuur. Dat ter gain slachtovers valen bennen, mag n wonder haiten, want t gebaauw ston midden maank hoezen.

t Gaaf binnen t elektries bedrijf n grode konster-noatsie vanzulf. Mor ook ien t aans zo rustege Onderdaam. t Dörp ston eerste doagen haildaal op kop en wer overlopen deur journalisten, fotograaven en plietsies. Der was zulf n begun van ramptoerisme. Ien kranten en bokkebloaden stonden dikke stukken mit veul foto's der bie. Ook kwamen der veul hoge pietten noar dizze ramp-plek. Want dou bleek dat ter feidelk gainain verantwoordelk steld worden kon veur dizze explosie, kwam alles der te kieken, wat mor even wät was binnen t bedrijf en ook van der boeten. Zeker mit zogenaamd technisch weer. t Wemelde doarbie ook nog van baauwvakkers en monteurs. Overaal stonden dranghekken en apmoal luxe auto's aan kaant van weg, zowat ien t haile dörp, vrachtwoagens, kroanen en rondomrond puun en stoapels baauwmaterial.

Gauwachteg noa dij explosie mos der n nij verdailstation baauwd worden. Doar heb ik ook aan mitwaarkt as jonkerel, ain van mien eerste putjes. Eerst mos ik mit n oldere kollegoa boudel opme-

ten en ien koart bringen. Loader mos ik ook baauwtaikens moaken. Bie ain van mien bezuiken aan Onderdaam - dikste drokte was weer vot - wer ik ien ain onverhoeds aansproken deur n oldere dörpsbewoonder: "Van wel bistoe ain?" Ik was eerst wat verbiesterd deur zo'n rechtstreekse vrag. Eerder al haar ik sums en din nijsgierege bliken zain, vanachter verzichtig opziedschoven gerdiene. Men haar mie bliken boar al n zetje ien kuur. Ik zee noar woarheid wel ik was. En even loader ging t gerucht over mie deur Onderdaam: "Dat is n zeun van Aanje Doesburg van t Uterdiek."

Bliken boar was ik goudkeurd, want van òf dij tied kreeg k allenneg mor vrundelke bliken en knikjes, doar ik eerder toch wat stoenze en ofwachtede, ja zulf wantraauwende gezichten mainde te zain. Ik heurde ja ook bie dij ambtenoaren van t PEB, oet Stad en dij werden ien Onderdaam collectief mistraauwd. Mor mien òfkomst was goud.

Be Kuipers

Miembroatsie van t leven

As k noar boeten kiek, minsen, noar t leven in de netuur, verwonder ik mie aaltied weer over de ainheid, t soamwaarken van t leven in de netuur. De zun gefte heur waarmte, de regen gefte te drinken en de wind 'schoont' boudel òf en tou op. As ik kiek noar de netuur, de bomen, t gras, de planten, zai k dat ales dut wat t doun mout, zunder zuch van wat din ook mor wat aan te trekken. t Mainst zai k dat aan de bomen. Ze worden as klaine takjes of stokjes in de grond stoken en n aantal joaren loater kin je n riekdom aan appels, of wat ook, plukken. En de vogels? Stomverboasd kiek ik noar de prachtige nusten dij ze boven in bomen baauwen.

Mor hou is t nou mit minsen? Das ook ja n wonder. Twij minsen dij dicht bie nkander binnen, kreëren nij leven, nije minsken, mit alles der op en der aan. Joa, k bin t mit joe ains, sums gaat ter wat verkeerd en mouten minsken t uitvogeln hou dat komt en dat ze t weer, as t meugelk is, recht braaien. Veur mie is dij wiesheid, in de mins n lofweerdeg streven om t in elk geval te perbaaiern om t goud te doun en te leren van 'fouten.' As ter din ais wat klontert, goan minsen toch heur best doun. Mit zwougen, gedounte, mit valen en

opstoan, kriegten ze t toch kloar, deur zoveul meugelk soam te waarken.

t Verschil tussen de netuur en de minsen is, dat in de netuur alles vanzulf liekt te goan en de minsen alles oetdenken mouten, en leren mit valen en opstoan. Teminzent, zo liekt t.

t Was nait aaltied leuk wat minsen bedochten, zo as dat ze wel meer 'verkeerde' dingen deden, mor aan t ende kwam t voak goud, of t was in elk geval beter as dat t west was. Zo liekt t dat, as wie wachten kinnen, ales goud kommen zal ondanks dat aandern weer wat aans bedocht haren en minsen roezie kregen. Oorlogen kwammen en kommen der voak uut vot. Dat heb ik as kind nou nooit goud begriepen kund. Mor loat t ons toch nait verhinderen, minsen, om mit vertraauwen te kieken noar wat t minsdom, oetendelk, kloar kriegten kin.

As we kieken noar aal dij gebouwen, bevubbeld, dij minsen mokken kinnen. Oetvindens dij doan worren, t verwondert mie aal doagen weer. Joe maggen t echt wel waiten, minsen, ik bin be-retròts om mins te wezen en tot t minsdom te beheuren.

Sums zit k wel ais wat te dreumen over wat ter aalmaal meugelk is. As k kiek noar hou t vrouger ging en hou t nou is, kiek allinneg mor ais noar minsen dij overleden binnen. In mien kindertied wuiren minsen begroaven op t kerkhof. Loater kwammen der krematoriums en wuiren minsen verast. k Kin mie veurstellen, ook mit t tounemen van de bevolken, der kommen ja aal meer minsen, dat ter n tied komt dat ze nait meer waiten hou, mit aal dij aaske, om te goan.

As k din ook nog dink aan de netuur dij alles zo makkelk kloarkrigt zoas t liekt, zai k t aalmaal veur mie. De grode verschillen tussen minsen en de netuur is netuurlek, dat bie minsen voak roezie van dij verschillen komt en in de netuur liekt t wel of ales vanzulf gaat.

De krematoriums zellen, dink ik din, nog groter worden en der komt n grode bloasmesien bie, dij aal dij aaske op n biologische menaaiern hail hoog de lucht in blast. En, gedachteg aan de netuur dij aaltied leeft en waarkt, komt aal dij aaske van aal dij verschillende minsen bie nkander en vòrmt nije minsen. Nije minsen dij mekoar begriepen, omreden dat ze van elk een stukkie in zuch hebben en doardeur nog beter soamwaarken kinnen en dat ze, meschain wel de vree op eerde kloar kriegten. Dat het din alles te moaken mit de kracht van de netuur en de riekdom, de wiesheid van minsen.

Mor ja, k zee al, t is n miembroatsie mor wel wait wat de minsen en de netuur kloar kriegten as ze echt soamwaarken goan.

Jil Wildenga

Opoes eerbaaien

"Ik goa noar Opoe hur", bölkte ik.

"Oetkieken hé", zee moeke, "en neem dizze stoet vot mor even mit den kin Opoe ja weer n zetje veuroet."

Hinkelnd gong ik mit mien klompkes aan richten toren, doar woonde opoe liek tegenover. Wie nuimden heur den ook altied Opoe Toren. Mien Opa was in dij tied al overleden en doarom von opoe t altied hail gezellig as wie ais langs kwammen. Dou ik d'achterdeure in gong klingelde de belle, Opoe haar zo'n belle op n vere zitten, as je deur den opendeden den klingelde dat en den kon Opoe heuren dat der aine aankwam.

"Ik bin t mor Opoe", zee ik en ik luit mie op n stoude plovven. Opoe ston bie t aanrecht en dee net moalen kovviebonen in de kovviepot, dou kreeg ze kedel van t petreuliestel òf en goot t kokende wouter der bie.

"Most nog even geduld hebben", zee ze, "of wolst gain kovvie, hest laiver ranja zeker". Ik nikkopde en opoe schonk mie n beker ranja in.

"Ik wol net n beschuut mit eerbaaien eten", zee ze, "wilst doe ook aine?".

"Wel twij", zee ik, "dij binnen ja lekker"

"Nou", zee Opoe en greep een gemelaren bakje van t aanrecht òf, "den goan ik alvast botter op de beschuten smeren en den gaaist doe even eerbaaien plukken". Geheurzaam ging ik in toene, Opoe haar n toene mit veuraal veul fruit der in en ik kon t nait loaten om ook even n paar frambozen en krudoorns te eten, ik kwam der ja toch langes. Achter in toene stonden d'eerbaaien. om t eerbaaienveldje tou haar Opoe goldjebloumen poot, den bleef t ongedaaierte vot zee ze, dij vonden de goldjebloumen stinken. Ik luit mie op de knijen zakken en rook ais aan n goldjebloem, Joa, docht ik, doar hebben ze geliek aan, ze stinken ook, bah vies hor.

Ik keek noar de eerbaaien en zag vot al een paar dikke jonges zitten, ze glommen der over en wazen vuurrood. k Plukde der aine en dee hom in mien mond, oh man wat was dij lekker. Ieder bod dat ik ain in t bakje dee ging der ook aine in mien mond. Dou t bakje vol was ging ik weer in hoës. "Kiek", zee ik en zette t bakje vol met eerbaaien op toavel. Opoe keek mie ais aan en zette mie n dreuge beschuut veur. "Kiek", zee ze, "doe hest de eer-

baaien al had, nou kinst beschuut der ja achteraan eten".

Ik keek heur mit grode ogen aan en zee "Ik heb gain eerbaaien had hor Opoe?".

"Dat is ja singelier mienjong", zee ze, "wat is den dat rooie spul om dien mond tou".

Ik kreeg t inain waarm en n kop as n bolle, "Nou", zee ik, "ik haar nog n haale dikke plukt en dij wol nait meer in t bakje en dou heb k hom mor opeten".

Opoe gnivvelde ais noar mie en drukde mit n vörk eerbaaien plat op mien beschuutje, streude der n beetje sukker op en zee, "Nou in dat geval krijgt nog aine".

"Oh joa", zee Opoe, "wilst doe mie dammee ook nog even n krop andievie oet toene hoalen en denk der om, nait weer bie d'eerbaaien zitten".

As ik nou eerbaaien eet, van dij haale dikken opkweekt in kassen, den mout ik nog wel ais denken aan mien Opoe, heur eerbaaien wazzen toch veul lekkerder.

Cor Uildriks

OLBURGEN

Tied om oet te rusten
roemte om noa te dinken

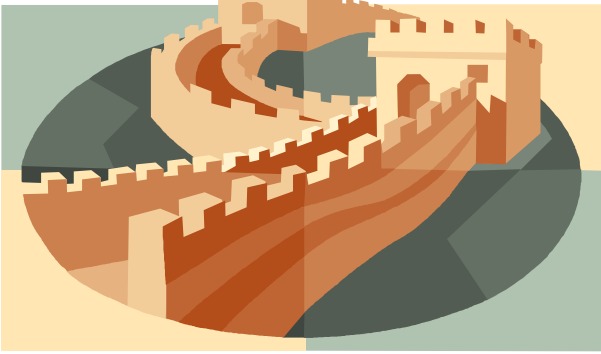
Tied zat om
noar joezulf te kieken
hou of ain eerlieks is

schait ter bie t goie wel wat over
misdoane schraauwt haardop oet
ain wait noa n zètje wel hou of t zit

mor hoop dut leven
noa t rusten en t dinken
komt ter vervast n goud begun

Nane van der Molen

Grenzen,....binnen dij der nou wel of nait ?????

Op n zummeroavond, zoas we ze dizze weke had hebben, mag ik groag even n tiedje in twijduuster zitten op ons plat boeten deure. Mit n glaske drinken der bie vlaigen mien gedachten din voak de gekste zieden op. Zo ook nou weer....Op ains schoot mie t woord "grenzen" deur de kop. Grenzen, hou komt n mins der bie.....! Te meer... Binnen der wel grenzen? Dou ik dizze week de beelden zag over André Kuipers, onze nationoale astronaut, docht ik: "Der binnen volgens mie gain grenzen". Mensen zeden t altied al: "In de ruimte is wel te wezen"... en geliek hebben ze.

Mor hou is dat din op onze oarde.....? k Bin baange dat hier wel grenzen binnen..... d.w.z. dat ligt der aan van welke kaante je de zaak bekieken....! Ik heb bevubbeld van huus uut leerd, dat der grenzen binnen veur wat betreft joen gedrag noar aandere mensen tou. Ik mos beleefd wezen,.. mit twij woorden spreken,..le zeggen tegen oudere mensen en vrumden en nog veul meer van dat soort inzèggens. Van dij grenzen het de tegenwoordege jeugd hailendaal gain last.....Zai kinnen blikboar gain grenzen. Zai zeggen tegen elk en aine doe, of je nou veul older binnen of nait, zai behandeln elk geliek....! Nou binnen zai nait allain schuldeg aan dij veraanderns in de moatschappij, mor toch. Hebben dij kinder din gain goie opvouden had? Wel zel t zeggen...vast stait, dat ik mie der elke moal weer aan steur!

Toch kin t ook aans....Lèst zaten wie in de tram noar Scheveningen....t Was bar drok en in tram hongen mensen aalmoal aan lussen, zogezègd...Ook wie!. Opains kreeg ik n veurzichtig tikje op de scholder....Ik draaide mie om. n Jong wichtje van n joar of achttien keek mie bedeesd aan en zee:

"Mevrouw, meneer...hier is nog plaats". Stomverboasd was ik. Wel har dat nou docht in dizze drokke, verwarde wereld....Zai ston veur ons op!..... Ik bedankte heur vrundelk en vraauw kon zitten goan. Op zo n moment gait joe van alles deur de kop hin. Hou kinnen der nou zokse grote verschillen bestoan?...Binnen der din toch grenzen?

As je dizze week t nijs volgd hebben, krieg je steevast de indruk, dat der in Europa gain grenzen meer bestoan. Dat klopt ook wel, want de grenzen binnen n tied leden ôfschaft. t Resultoat is wèst, dat hier haile volksstammen vrumde lu noar tou komen binnen, zgn "vluchtelingen". k Wil der niks kwoads van zèggen....mor der binnen gounent bie dij hier n beter leven hebben as sommege inwoners van ons aigen laand...ik wol mor zeggen...Woar binnen de grenzen?

Neem nou de zgn "Eurocrisis". De aine Topvergoadern noa de aandere en elke keer gait ter weer meer geld noar de grote pot, om te verdailen onder mensen dij zulf de pot aanbranden loaten hebben... Woar binnen hier de grenzen?,Of maggen wie dat nait vroagen? Mouten wie ons mor utmelken loaten, totdat ook veur ons de grenzen van onze meugelkkheden vuilboar worden? t Is te hopen, dat er gain tied komt, waarop aal dij landen, dei onze hulp had hebben, mit mekoar ôfspreken, dat ze der genog van hebben....zo onder t motto.."Wie hebben het had, wie kappen der mit, wie doun strepe der deur en begunnen opnij". Wat zellen din de grenzen gauw dicht goan....! Kinnen wie ook opnij begunnen, mit n lege porremenee!. Zollen we der din wat van leerd hebben? Dunkt mie nait!... De mins is haardleers. Sloag de geschiedenisboukjes der mor es op noa!.

George Petzinger

k Zie Jan Hyoens,
 'Azie d' Artevelde
 En stormend roept
 Roeland de belde.
 'Mijn naam is Roeland,'
 k kleppe brand
 En luide storm
 in Vlaanderland

Klokke Roeland

Guster haren wie d'oldste klaaindochter Marjolein op bezuik. Zai kwam bie ons eten, omreden dat heur ollen op vekansie noar t aailand gingen. t Komt nait zo voak meer veur. Leren en scharrel-derij gaait n hoop tied in zitten! Ja, dat leerderij is wat, tegenswoordeg. VMBO, HAVO, VWO en wait ik veul, wat veur O's nog meer... k Heb der gain snars verstand meer van! Zai is echt van dizze tied en speelt ook geern mit heur mobieltje, woaras je mit bellen, filmen, en internetten kinnen.

'Dat was vrouger wel aans' vertelde ik in de kon-versoatie, dij wie haren. 'Wie haren n kassie an de muur mit n hoorn der boven op. As je mit aine bellen wollen, mos je eerst slingern.... Den kreeg je Nonnie an de liene en gaf je deur, mit wel je geern kontakt hemmen wollen. 'Bel joe zo trogge' zee Nonnie den en zo'n 10 minuten loater ging de belle as taiken, dat ze kontakt moakt haar.'

'Wie haren dou nummer 66', vertelde ik. Der waz-zen dou mor waaineg aansloetens in Scheemde, Crol Vink haar nummer aine!' Zai kon t hoast nait leuven en mos der den ook wel om laggen.

Net as om n traauwfoto van ons... Zwaart/wit. 'In

ons tied was t mainst swaart/wit, meschain was der ook wel n meugelkhaid veur kleur, mor dat konnen wie nait betoalen.' Shit, (nij woord veur verrek) denk ik nou: t Is ja de zeuvende! Onze traauwdag! k Heb nog hail gain bloumke veur moeke hoald! Dommeet om acht uur vot even noar de winkel! (dat even terziede).

Ondertussen kreeg ze n berichtje van Roy, heur vrund: 'Hij heeft het erg druk deze week.... moet van half zeven tot zes werken en vrijdag tot half elf! En hij moet ook nog op de scooter, omdat ie geen auto heeft!', zee ze wat frustrieerd.

n Poar weke trogge haren ze n ongelok: Zai achter t stuur, in de baarm en boem!... op kop in de sloot! Gelokkeg laip t goud òf, mor t autootje was noar de bliksem! Ik kon maarken, dat t heur nog zeer dee en pebaarde heur der van te overtugen, dat zai doar niks aan doun kon! Mor ja, t mout zien tied hebben. Kinder hebben t vandoage ook nait makkelk.

En weer dwoalen mien gedachten òf noar vrou-ger... Wubbo oet Schewòl en Luuken oet Nij Pe-kel kwamen in beeld. Zai waarkten bie ons in drokkerij en mozzen om haalf aachte begunnen! Elk mos wel n uur fietsen! Kin je noagoan, hou vroug dij van bèrre òf mozzen! n Scootertje was der veur heur nait bie. Om vijf uur noar hoes, as der nait overwaarkt worden mos! k Zat net even te reken... de man roem 150 km in weke!

Onder t waark aaid de radio aan mit gezellege meziek. En mit nkander mitzingen. Zo stoof de tied om, en was der minder frustroatsie. k Herin-ner mie nog goud, dat as mien voar – os boas – ais wat chagrijnig was, Luuken spontoan 'Klokke Roeland' inzette en d'ol zien gezichte van swaart snij op slag veranderde in n vroleke, zunneg *smile!*

Kinder zellen wel n aander ploatie neudeg heb-ben, mor ook dij zel as n medisien waarken. Ik hoop t van haarten!

Veur mie is Klokke Roeland – net as veur mien voar – meer as voldounde!

Klaas van Zonneveld

Wachtkoamer

Johan Baarghoes zat veur t roam en keek wezenloos noar boeten. Weer n dag in leegte, zoas ale doagen. Moar hai zat nait achter de geroaniums, dij haren ze nait in t verpleeghuus. Johan was nog n jongkirrel van rond n 35 joar en zien leven was aiglieks al veurbie. Wachten op zien dood, dat was wat e dee. As je jong (of old) binnen en as je nog wat van joen leven moaken willen, heur je doar nait.

Moar Johan haar gain keus, von hai zulf. Naargens aans vuilde hai zok vaaileg. As hom nog es wat overkwam, waren doar altied dokters en verpleegsters dij wat doun konden. Stel die es veur dat der thuus wat mit hom gebeurde, den kon ale hulp wel es te loat kommen. En hai wol nog nait dood. Johan mog gerust in huus kommen, zee zien moe. Moar Johan duurde nait, zee zien moe. Johan was baange in huus, zee zien moe. Moar dat is moar t haalve verhaal.

Johan wuir baange moakt in huus. En dat zeg ik. Zien moe haar der haaldal gain verlet van, dat Johan in huus kwam. n Volwazzen, gehandicapte zeun dij veul verzörge neudeg haar, doarmit was zai heur vrijhaid kwiet. Den kon ze nait meer winkeln of zomoar aan de flotter goan. k Main dat ze ook wel geern bie t pad wezen mog. En ik zeg nait dat dat nait mag, moar is dat n reden om nait veur joen kinder te zörge? Zai dee veurkommen dat Johan baange was en dat zai de zörg nait aankon. Moar leuf dit van mie, Johan was allenneg moar lasteg. Zien moe was bliede dat ze van hom òf was. Zien voader von der niks van. Of hai haar niks te vinden, zo n hoossokke leek e mie ook wel tou.

Zien ollu kwammen ain moal in de weke bie hom, sundoagssmörgens noa elven. Rond de middag gingen ze vot te eten, as Johan mit de rest van de bewoners noar d'eetzoal ging. As tegen ain uur t eten doan was, waren d'ollu der weer. Noa t theedrinken gingen ze weer vot, den was t nog gain vaar uur. Laanger konden ze der ook echt nait wezen, t is ook ja zo wied rieden van d'aine noar d'aander kaande van de pervinzie. Zien brulier kwam hoast nooit, meschain twij moal in t joar. Aander familie zag e haaldal nait, dij wozen haail nait woar of e was, leek t wel.

Hai was doar hail nuver votstopt, moar dat leek e

nait ains deur te hebben. Hai von dat zien leven goud was en dat e goud op stee was. Ik von dat e n leeg en zinloos bestoan haar, op n stee doar ik nog nait dood vonden worden wol. Doar heb je niks, doar kin je niks, doar dou je niks. En der komt n mement dat je ook niks meer willen.

Johan zat gewoon in de wachtkoamer. Wachtend op zien dood. Of beter, wachtend op zien haart, dat dij stopde mit bonzen. n Joar of wat leden is e uut tied kommen, heb k heurd. Houlaang leden wait ik nait. k Bin der al joaren nait west en heb der mit gainaine kontakt. Toun ik t heurde, kon k ook aiglieks gain meelie mit Johan hebben. Bie zien bestoan meschain wel, moar zien overliden kon allenneg moar n verlözzen wezen.

Zo wol ik nait leven, veur zowied je dat nog leven nuimen kinnen. Gelukkeg huift dat nait. t Kin ook aans. Zoas bie Berend Oosterman, doar je wiederop in dizze Kreuze over lezen kinnen.

Bert Wijnholds

VOT GOAN

Thoes blieden, nait vot goan
te slim verbonden mit aigen stee
gain tied veur wieder kieken

en din toch lösscheuren
vot goan, vertraauwde lösloaten en
noatied aander aigen stee

nait laang vrumde blieden
vanzulf hail wat nije vrunden moakt
en laifde veur nije stee

mor ook doar aaid vannijs
mit veujoar, zummer, haarst en winter
t vlugge votglippen van tied

Nane van der Molen

JONG EN WOLF

(Noar n foabel van Aesopus)

Jong dij van t laand weerom kwam op weg noar ploats, wer noazeten deur n wolf.

Dou jong zaag dat e wolf der nait oetlopen kon, keerde hai hom om en zee tegen wolf:

“ k Wait wel vrund Wolf, dastoe mie te pakken kregen hest, mor eer ik der aan goa, vroag ik die n gunst. Wilst doe meziek veur mie moaken op mien flòit, zo da' k nog ain moal daanzen kin?” Wolf voldee aan t verzuik en ien tied dat hai op flòit bloazen dee en jong der op daansde, heurden honden op ploats t flòiten; kwammen der op òf en zaten wolf noa.

Wolf kon nog krek tegen jong roupen: “Aigen schuld plagt t mainste. Omreden dat ik mor n sloager bin, haar ik mie nait as n meziekant gedroagen mouten, bloots om die te plezaaiern.”

Nane van der Molen

Stille wotters, daipe gronden

gezegden en spreekwoorden te veul om op te schrijven waardat t om gaait kinst wel roaden en is t asmits stoer om diezulf te blieden,

omzunst binnen ze der nait en kommen ook nog dikmoals oet zo is t is bie de aine n vroag en bie de aander n wait dij zien oren, mond en ogen sloet den ook mor al te groag,

want bist n hoer of bist n daif dust de kat op t spek binden hest geld, den heb k die laif en wait ik die den te vinden,

wees woarschaauwd jonge held noa de zunde komt t beraauw want mooie vrauwlu kosten geld en binnen asmits ook nog ais slaauw,

zo vaalt der bie elk wel ais n steek en hailt de tied ook alle wonden verlust n vos zien hoaren mor nait zien streken en hebben stille wotters daipe gronden.

Harbert Schutte

Berend wacht nait

Berend Oosterman zit weer es achter de geroaniums. Hai het n spierzakke, dezulfde as Johan Baarghoes. Moar Berend woont nait in n verpleeghuus. Hai wil nait de rest van zien leven in leegte wachten op t ènde. Moar wel achter dij geroaniums zitten. Most ja aalgedureg n moal kieken hou ze der bie stoan. Nait dat Berend zo gek op bloumen is, moar n poar geroaniums mouten bie hom in de vesterbaanke stoan. Doar achter zitten te kinnen, dat is wel n beetje zien gevuil veur humor.

Berend kon Johan wel. Hai het vaar moand in datzulfde verpleeghuus west. Vaar moand te laank. Noa n opnoame in t Groot Zaikenhuus mos e doar n zetje 'reaktiveren', wat dat ook betaiken mag. Berend is der nait achterkommen. Zie hebben niks biezunders doan, von Berend. En joaren noa tied vindt e dat nog aal. Zie waren der wel goud in om lu op te baargen, t was veur de maisten t leste stoatsion. Veur Berend zel t n tiedelek verblief wezen, moar zie wollen net zo laif dat e veur altied bleef.

Dat wol Berend nait, hai wol nog wat van zien leven moaken en n verpleeghuus was doar nait t goie stee veur. Wat hom nait aanston, was dat aander lu zien leven bepoalen deden en hai zulf moar zuneg meer in te brengen haar as lege braifies. As hai zoneudeg in vaste petronen leven mos, kon e dij zulf wel opbedenken.

Nou is Berend van zukzulf gaint dij laank op

bèrre liggen wil, moar uutsloapen was der ook nait bie. Om zeuven uur gingen de gerdienen lös, of e dat nou wol of nait. t Was om middag dat e kloar was om van bèrre òf te goan. En doadlek deur noar d'eetzoal veur zien waarme prak. De prak dij e n weke in t veuren al uitkaizen mos van n sedel doar nooit gain fersounleke eterij op ston. As je t den op joen bord liggen haren, verswon joe d'eetlust. Wieder beston de dag benoam uut wachten of je ook bezuik kregen. As de tied doarvoar west was, wuiren d'eerste bewoners op bèrre moakt.

As ze t redden konden lag de leste der om negen uur in. De nachtdainst begunde om haalf elven, waren de lochten al uut.

Zo gingen de zinloze doagen veurbie. O joa, den mog e nog drij moal in de weke verplicht vrijwillig noar t aktiviteitensintrum, doar de jonges net zo aktief waren as op d'òfdailen: nait. As dat de rest van zien leven wezen mos, den huifde t van Berend haaldal nait meer. Hai wol t nait veur zien dattegte al òfschrieven. Hai bleef doar nait, hai kon zuk ja gain minder stee veurstellen.

Berend ging eerst weer terugge noar d'ollu. Doar haar e t goud, moar zoas aal uutwozzen kinder wol hai oeit n moal tot t huus uut. As je liggoamelk goud gezond binnen is dat ja gewoon, moar waarom zel dat veur Berend aans wezen? Hai kon best zulfstandeg wonen en n aigen leven, n eerlieks aigen leven, laiden.

Dij meuglekhaid het Berend vonden bie Fokus. Doar het hai zien aigen leven, zien aigen woonderij en mout e zulf waiten wat e dut en wat goud veur hom is. Hai bepoalt zulf hou loat e van bèrre òf gait, hai kin tegen etenstied nog bedenken wat op toavel komt, hai kin waarken, eters of sloapers kriegen, utgoan. Hai dut net wat e wil en hou hom t uitkomt. En as e achter de geroaniums zitten wil, binnen t zien aigen geroaniums. Hai gaat nait wachten tot e opholdt te bestoan. Doar het e ook haaldal gain tied veur!

k Zel joe n aander moal es uutstukken wat dat Fokus inhoudt. Meschain mot Berend joe zulf moar es vertellen over wat e beleeft. Of wat e wieder aal uut zien doeme zagt.

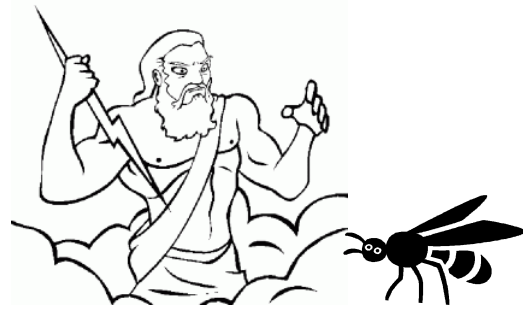
Bert Wijnholds

Bie de verhoalen *Wachtkoamer* en *Berend wacht nait*: Schaande genug is t verhoal over Johan Baarghoes woar. Vanzulf heb k zien echte naam nait bruukt, moar wieder heb k niks opbedocht. Berend Oosterman bestaait haaldal nait, moar der zit wel wat van n bestand perzoon in. Dat bin ik.

Toun k tekstredakteur van Kreuze worden bin, ston der n stukkie over in t Dagblad. Doar ston in

vermeld da'k n liggoamleke bepaarken heb. Dat was aiglieks nait neudeg (op de biegoande foto was t ja te zain), want t dut der nait tou. Wat mie aangaaait wait je genug en huif ik der wieder niks over vertellen. Meschain kom je n moal wat tegen in schriefsels van mie, moar doar zel t ook bie blieven.

Bert

Weep en Jupiter

(Noar n foabel van Aesopus)

n Weep, keunegin van t nust, ging baarg Olympus op, doar god Jupiter wonen dee. Zai haar n verzuik en brocht Jupiter wat van t lekkerste hunneg oet nust mit om hom te vlaaien. Jupiter dij gek op hunneg was, von t n schier kedo en dee touzeggen dat weepkeunegin vroagen mog wat zai mor wol en hai zol t heur geven.

Weep vroug: " Geef mie n angel mit vergif, zo da'k lu dij mien hunneg gappen willen, doodsteken kin."

Dat verzuik zat Jupiter mit ien moag en hai werd der wat vergrèld om, omreden hai mog minsen. Mor weep heur verzuik waagern kon e ook nait, omreden goden holden aaid woord .

Doarom bedocht hai t volgende en zee tegen weep: " Wat ofstoe wils zel k die geven mor t kin ten koste goan van dien aigen levent. Astoe ain mit angel steks, zel dij ien steekwond achterblijven en den gaistoe der zulf ook aan, omreden doe bis dien angel den kwiet."

Boontje* komt om zien loontje.

(* Bona = moordenoar)

Nane van der Molen

Olle ideeën

Wonsdag 22 augustus 2012 Olympisch Stadion
Amsterdam

Donderdag 23 augustus in Dagblad van het Noor-
den: *Frivool en Relativerend*

Mor hai is zoveul meer!

Wie zain gain olle man van sikkom 78 joar, dij nog zoneudeg wil of mout – nee – wie zain op t grode podium twinkelnede, dankboare ogen in n kinderlek-blied gezicht – asof t biezunder is, veur òns zingen te maggen. Hai staat doar tussen zien meziekanten en drij zangeressen in, dij zoch laifdevol ondergeschikt moaken aan hom, mor dij òök aalweg deur hom mit n boegen bedaankt worden.

As e begunt te zingen, woarin hai vraagt hom aan te roaken, kin nait schelen hou, mit noakende handen of mit vingerhands, den liekt t net asof hai dat aan die vraagt. t Was luusterachteg, elkenain mit zien aigen gedachten.

De LAIFDE – sums unگریpbaar, sums stiekom, sums störmachteg, sums fatoal, sums heul normoal, sums verboden, sums allinneg mor alle-machtegschier. Heul herkenboar veur ons altmoal, op d'ain of aander menaaijer.

Hai zong ook over de vraidhaid, d'onverdroag-zoamhaid, onze nusterge eerde – aksies dij wie nait oplözzen kennen, mor t vuilde net asof je vandoage goan peberen doar wat aan te doun.

Om haalf twaalf liekt t òflopen – 'loaten wie nog even dit walsje doun' – en zien fans, wie ook noatur-
relk, runnen noar de raand van t podium, evenpies heul dicht bie hom! Den n verrazzen: n tougift en nog aine en nog aine, hai liekt nait te stoppen. Tegen tien veur twaalf pakt e n klökke in zien hoast breekboare handen en zingt dat t sloetenstied is en nog ain moal vraagt e om de leste dans veur hom te bewoaren.

Op leste meziekklanken neemt dizze biezondere man òfschaid van zien doezenden aandere fans. Òfschaid nemen is altied verdraiteg, zee e, mor goa gewoon wieder mit aal aigen dingzigheden in joen leven en loat ons beklokkern wat ons laif is. Hai swaait nog ainmoal, neemt veur de leste moal zien houd veur ons òf en loat ons achter mit ons aigen

dreumen in de nacht. t Grode podium is leeg!

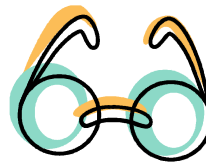
Ain klaain fragmentje uut AMEN – ain van zien nummers op zien leste cd OLD IDEAS:

*Tell me again when the victims are singing
and Laws of Remorse are restored
Tell me again that you know what I'm thinking
but vengeance belongs to the Lord*

Ik heb nait de kundeghaid zien woorden om te zetten in t Nederlands of in t Grunnegers mor k hoop dat elk veur zoch zien aigen gevuil der bie het.

AMEN MR. LEONARD COHEN.

Joyce Bodewes

Besloagen

k Wait wel, der is aaltied aargens wel een oorlog, dreugte, overstromen, spijende vulkaan of hongersnood. minsen lieden, minsen kaarmen, kinder starven n wizze dood, mor mouten wie ons den ontfaarmen over elkenain in nood ? dat kin nait bedoulen wezen, wie stoan ook al tieden in t rood.

Mainsttied hebben wie wel wat geven veur n collecte bie de deur, mor wie stoppen nou toch mor even, nije keuken gaat eerst veur. en loaten we nou eerlek wezen, t gaat hier ook nait aal te bèst. huifst de kraante mor te lezen, t het nog nooit zo donker wèst.

Toch zelst mie nait kloagen heuren, ik hol aaltied kop derveur. wat der ook nog mag gebeuren, t leven gaat gewoon weer deur ! kinnen ze gunder wat van leren, as t doar weer wat minder is. zet de teren mor noar de neren, gaat der ook nait zoveul mis.

wacht even hör, even poetsen, want mit dizze natte doagen
Is om d'hoaverklap mien bril besloagen !

Henk de Weerd

Rugklacht ien vrougmiddelaiwse Seliandstijl

(aan mien fysiotherapeut)

Zeuventeg winters liggen ien wereld achter mie,
 mor janneg waas'k nog, dou'k weer jonreg waas.
Zeuventeg winters wizzelnd as ainspaanjer deurbrocht
 of mit baank- en bèrgenoten, dij as gezel bie mie verbleven.
Jen kracht van jeugd kiend noch kraani verwekt,
 zunder aarfgenoam bin ik oet aigen keur,
 zunder noageslacht. **N**ou bin'k veur zuks te old,
 leeftied ontnam mie liggoamskracht.
Mien zicht verzwakt, zwoar bennen mien leden,
 mien vlaais vervaalt, t vel wordt lèlk,
 t liggoam verlept, t lief verfommeld.
Saile aankiek is wat aans worden,
 levenskracht let mie ien steek. **Z**o lang aal bin ik hier,
 wibbernd op dizze wereld. **E**n wrachteg, t is goud,
 mor beter waas t, as rug mie nait zo bemiedern zol.

Jan Sleumer